



REPUBLIKA HRVATSKA  
**OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU**  
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-1697/2024-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Boški Pavičić, kao sucu pojedincu, a temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijaliste Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatska radiotelevizija, javna ustanova, OIB 68419124305, Zagreb, Prisavlje 3, zastupanog po punomoćnicima, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Hanžeković & Partneri, protiv tužene Dolores Kalinić iz Zagreba, Vlaška 42, OIB 36665650708, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tužene osobno, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jasne Štefičić iz Zagreba, poslovni broj Ovr-89519/2023 (javnobilježnički predmet broj Ovr-1282/2023) od 25. siječnja 2024. kojim je tuženoj naloženo isplatiti tužitelju iznos od 84,96 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 10,62 eura od dana 21. studenog 2022. do isplate,
- na iznos od 10,62 eura od dana 21. prosinca 2022. do isplate,
- na iznos od 10,62 eura od dana 21. siječnja 2023. do isplate,
- na iznos od 10,62 eura od dana 21. veljače 2023. do isplate,
- na iznos od 10,62 eura od dana 21. ožujka 2023. do isplate,
- na iznos od 10,62 eura od dana 21. travnja 2023. do isplate,
- na iznos od 10,62 eura od dana 21. svibnja 2023. do isplate,
- na iznos od 10,62 eura od dana 21. lipnja 2023. do isplate,

i to do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište

primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Jasne Štefičić iz Zagreba, poslovni broj Ovr-89519/2023 (javnobilježnički predmet broj Ovr-1282/2023) od 25. siječnja 2024. u dijelu u kojem je naloženo tuženoj naknaditi tužitelju nastale troškove postupka u iznosu od 62,31 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. siječnja 2024. pa do isplate.

III Nalaže se tuženoj naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 138,27 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 28. svibnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

#### Obrazloženje

1. Po prijedlogu ovrhovoditelja, sada tužitelja javni bilježnik Jasna Štefičić je dana 25. siječnja 2024. donio rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-89519/2023 (javnobilježnički predmet broj Ovr-1282/2023) kojim je naloženo tuženoj platiti tužitelju iznos od 84,96 eura sa zateznim kamatama koje teku od dospeljeća svakog pojedinog računa do isplate zajedno sa troškovima ovršnog postupka.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tužena je pravodobno podnijela prigovor, sada odgovor na tužbu kojim osporava rješenje o ovrsi, ističe prigovor zastare, kao i da već pet godina nije zaprimila od tužitelja nalog za plaćanje RTV pristojbe, no da o navedenom nije obavijestila tužitelja te navodi kako prijemnik nije odjavila. Smatra da tužitelj postupa neažurno jer ne dostavlja navedene uplatnice kojima tereti tuženu za podmirenje utužene tražbine te da se navedeno ponavlja već godinama uslijed čega joj se utuženi iznosi prisilno naplaćuju u ovršnom postupku. Tužena u odgovoru na tužbu ukazuje i na teško materijalno stanje.

3. Ovosudnim rješenjem poslovni broj Povrv-1697/2024-2 od 7. veljače 2025. pobijano rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su provedene radnje te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, a sve sukladno članku 58. stavak 3. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20, dalje OZ).

4. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u izvadak iz ovjerovljenih poslovnih knjiga, izvadak iz evidencije pretplatnika, prijavu prijamnika, te pregled stanja računa obveznika.

5. Tužitelj se na navode tužene očitovao podneskom od dana 25. veljače 2025. navodeći kako su prigovori tužene paušalni, da se tužena zakonske obveze plaćanja pretplate mogla osloboditi samo odjavom prijamnika na propisani način, što ista nije učinila, te da je prigovor zastare neosnovan. Navodi i kako na strani tužitelja nema obveze dostave računa preporučeno.

6. Sud ukazuje kako se tužena na navode tužitelja iz podneska od 25. veljače 2025. očitovala na ročištu održanom 3. travnja 2026. kojom prilikom je istaknula kako

ostaje kod prigovora zastare utuženog potraživanja, potom da već 8 godina nije dobila uplatnice od tužitelja i da ga je o navedenom obavijestila telefonskim putem. Ne spori da ima prijemnik i da je obveznik plaćanja navedene RTV pristojbe no smatra kako je dužnost tužitelja dostava uplatnica na koje se utuženo potraživanje odnosi.

7. Imajući u vidu da je sud nedvojbeno našao da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje zakonite i pravilne odluke, sud je na ročištu dana 3. travnja 2026. zaključio glavnu raspravu i okončao postupak u ovoj pravnoj stvari, smatrajući da bi daljnje odgode stvorile bespotreban trošak za stranke, a i obzirom se radi o sporu male vrijednosti.

8. Na temelju provedenog dokaznog postupka, cijeneći sve provedene dokaze sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), u njihovoj ukupnosti i svaki zasebno, ovaj sud smatra tužbeni zahtjev osnovanim kao u toč. I. izreke.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom iznosa od 84,96 eura za RTV pretplatu za razdoblje od studenog 2022. do lipnja 2023. Navedeni iznos koji tužitelj potražuje u ovom sporu predstavlja spor male vrijednosti prema odredbi čl. 458. st. 1. ZPP-a.

10. Među strankama je sporno je li tužitelj bio dužan dostaviti predmetne račune na ime RTV pristojbe, te je li protekao zakonom propisani rok za zastaru.

11. Sud prvotno ističe kako je pasivna legitimacija tužene utvrđena temeljem uvida u evidenciju pretplatnika iz koje proizlazi da je tužena od 1. listopada 2015. evidentirana kao obveznik plaćanja radiotelevizijske pristojbe na adresi u Velikoj Gorici, Jurja Dobrile 32, po osnovi posjedovanja TV prijamnika te u evidenciji tužitelja nema naznačene odjave tužene kao pretplatnika. Nadalje, činjenica da je tužena pasivno legitimirana kao i da je u utuženom razdoblju bila u ugovornom odnosu sa tužiteljem, proizlazi i iz preslike Prijave prijamnika sa lista 48 spisa gdje je uvidom u istu sud utvrdio kako je prijava prijamnika vlastoručno potpisana po tuženoj. Iz navedenog proizlazi kako je tužena obveznik plaćanja RTV pristojbe, a kako je to naznačeno i u evidenciji tužitelja. Za istaknuti je kako tužena navode tužitelja i spomenutu priloženu dokumentaciju nije osporila.

12. Uvidom u izvod iz ovjerovljenih poslovnih knjiga sa stanjem na dan 3. studenog 2023., sud je utvrdio da je tužena obveznik plaćanja pristojbe te da se utuženo potraživanje odnosi na razdoblje od studenog 2022. do lipnja 2023. u ukupnom iznosu od 84,96 eura.

13. Odredbom čl. 34. st. 1. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji (Narodne novine broj 137/10, 76/12, 78/16, 46/17, 73/17, 94/18, 114/22, 20/23, 18/24, dalje ZHRT) propisano je da su vlasnici radijskih i televizijskih prijemnika na području Republike Hrvatske dužni tužitelju plaćati pristojbu, dok je čl. 36. st. 1. navedenog zakona propisano da vlasnik prijemnika nije dužan plaćati pristojbu ako prijamnik odjavi. Odredom čl. 35. st. 1. ZHRT-a određeno je da visina pristojbe iznosi 1,5 % prosječne neto mjesečne plaće zaposlenih u Republici Hrvatskoj, a temeljem statističkih podataka za prethodnu godinu.

14. Osoba koja ima u vlasništvu ili posjedu prijamnik, a nije član kućanstva koje plaća mjesečnu pristojbu u skladu sa ZHRT-u, obvezna je HRT-u prijaviti prijamnik najkasnije u roku od 30 dana od dana nabave prijamnika ili registracije motornog vozila s ugrađenim prijamnikom, a promjenu adrese, mjesta stanovanja ili sjedišta najkasnije u roku od 15 dana od dana promjene sukladno čl. 34. st. 5. ZHRT-a.

15. Članak 36. stavak 1. Zakona o HRT-u navodi da osoba iz članka 34. stavka 1. ZHRT-a ne plaća mjesečnu pristojbu ako prijatelj odjavi, a način odjave prijatelja i kontrole plaćanja mjesečne pristojbe utvrđuje HRT svojom odlukom. Odluka o kontroli plaćanja mjesečne pristojbe i načinu odjave prijatelja od 7. siječnja 2021. određuje da je obveznik plaćanja mjesečne pristojbe obavezan plaćati mjesečnu pristojbu sve dok prijatelj odnosno obvezu plaćanja mjesečne pristojbe ne odjavi na način utvrđen Odlukom (čl. 4.1. Odluke). Obveza plaćanja mjesečne pristojbe, dakle, ne prestaje eventualnom promjenom adrese prebivališta ili boravišta obveznika plaćanja mjesečne pristojbe. Zahtjev za odjavu obveze plaćanja mjesečne pristojbe podnosi se HRT-u, neposredno ili putem punomoćnika u pisanom obliku na urudžbeni odjel HRT-a ili putem pošte preporučenom pošiljkom. Potpis obveznika plaćanja mjesečne pristojbe, odnosno potpis punomoćnika obveznika plaćanja mjesečne pristojbe koji nije odvjetnik na zahtjevu za odjavu mora biti vlastoručan. Ako se zahtjev podnosi putem punomoćnika, neovisno o tome je li punomoćnik odvjetnik ili nije, zahtjevu je, potrebno priložiti i valjano izdanu punomoć na kojoj je vlastoručan potpis obveznika plaćanja mjesečne pristojbe. HRT može od obveznika plaćanja mjesečne pristojbe tražiti dopunu podataka ako na osnovi dostavljenih podataka ne može provesti odjavu prijatelja prema čl. 4.2. Odluke. Izjava koja je sadržana u Zahtjevu za odjavu prijatelja odnosno obveze plaćanja mjesečne pristojbe sadržava izjavu obveznika plaćanja mjesečne pristojbe: (I) da izjavu daje pod prekršajnom i materijalnom odgovornošću, (II) da nema u vlasništvu i/ili posjedu radijski i televizijski prijatelj, odnosno, bilo koji drugi uređaj za prijam radijskog ili audiovizualnog programa na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom, odnosno da nema prijatelj u motornom vozilu registriranom na njegovo ime, (III) da dopušta HRT-u kao voditelju obrade podataka obveznika plaćanja mjesečne pristojbe provođenje kontrole posjeda prijatelja, (IV) da je upoznat s činjenicom da HRT, u slučaju da se utvrdi kako su podaci u zahtjevu odnosno izjavi netočni, ima pravo pokrenuti prekršajni postupak na temelju relevantnih odredaba Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji i Prekršajnog zakona, (V) da je u obvezi, u slučaju ponovne nabave prijatelja ili registracije motornog vozila s ugrađenim prijateljom, prijaviti HRT-u obvezu plaćanja mjesečne pristojbe najkasnije u roku od 30 dana od dana nabave prijatelja ili registracije motornog vozila s ugrađenim prijateljom.“ (čl. 4.3. Odluke).

16. Obveza plaćanja RTV pristojbe glasi osobno na vlasnika ili posjednika prijatelja, a u posjedu kojeg je prijatelj tužena bila u vrijeme prijave TV prijatelja te što je i sama tužena potvrdila potpisivanjem potvrde o prijavi prijatelja. Nadalje, tužena u spis ne dostavlja dokaz da je izvršila odjavu predmetnog prijatelja, niti da je isto pokušala prije utuženog razdoblja, kako je to prethodno navedeno, čime sud ukazuje na odredbu čl. 219. st. 1. ZPP-a kojim je propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

17. Nadalje, odredbom čl. 4. st. 4. Odluke propisano je kako će HRT provesti odjavu prijatelja odnosno obveze plaćanja mjesečne pristojbe u odnosu na pokojnu osobu obveznika plaćanja mjesečne pristojbe te u slučaju odlaska obveznika u dom za starije ili nemoćne na temelju dostavljenog izvornika ili preslike smrtnog lista iz nadležnog matičnog ureda umrlih odnosno dostavljene potvrde doma. Isto tako, sud ukazuje kako se RTV pristojba kao zakonska obveza plaća za radijske i televizijske prijatelje odnosno druge uređaje za prijam radijskog ili audiovizualnog programa na području Republike Hrvatske koje je pokriveno prijenosnim signalom, dok sama

tužena nije dokazala kako je u utuženom razdoblju bila valjano objavljena i time oslobođena plaćanja predmetne pretplate.

18. Sud ističe da je plaćanje RTV pristojbe zakonska obveza i da kao takva ne proizlazi iz vlasništva nekretnine u kojoj se prijamnik nalazi već obveza proizlazi iz ugovornog odnosa između HRT-a i vlasnika odnosno posjednika prijamnika, odnosno iz vlasništva ili posjeda prijamnika, što obveznik pretplate potvrđuje potpisom na prijavi prijamnika, a o čemu je tužitelj dostavio dokaz.

19. Nadalje, sud ukazuje kako na strani tužitelja ne postoji obveza za dostavu računa preporučeno već običnom poštom, slijedom čega navedeno ne može niti biti predmet dokazivanja. S druge strane, sud također ukazuje kako je plaćanje RTV pristojbe zakonska obveza te tuženoj kao obvezniku plaćanja nije mogla ostati nepoznata činjenica da se predmetna pristojba naplaćuje na mjesečnoj bazi temeljem izdanih računa pa ukoliko iste nije zaprimila, to je ne oslobađa od obveze podmirenja predmetne obveze te je ista imala mogućnost obratiti se tužitelju radi utvrđenja visine predmetnog dugovanja za svaki od utuženih računa izdanih na mjesečnoj bazi kao i radi eventualne objave ukoliko nije korištena navedena usluga u utuženom razdoblju od studenog 2022. do lipnja 2023. ili radi ulaganja prigovora na izdane račune za utuženo razdoblje, čime sud navode tužene smatra u cijelosti paušalnim i usmjerenim na izbjegavanje obveze podmirenja predmetnog dugovanja.

20. U svezi prigovora zastare valja navesti da je odredbom čl. 232. st. 1. toč. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje ZOO) propisan jednogodišnji rok zastare za tražbinu radiotelevizijske postaje za uporabu televizijskog prijamnika. Na temelju odredbe čl. 215. ZOO-a zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, dok se temeljem odredbe čl. 241. ZOO-a zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. S obzirom da je tužitelj podnio ovršni prijedlog javnom bilježniku 12. studenog 2023., dok utuženi računi od kojih prvi dospijeva na naplatu 21. studenog 2022. (račun za studeni 2022.), to je evidentno kako predmetno potraživanje nije u zastari jer za najstariji utuženi račun zastarni rok ističe 21. studenog 2023. iz čega proizlazi kako nije protekao zastarni rok niti u odnosu na druge račune koji su dospjeli nakon računa za studeni 2022., te je time valjalo prigovor tužene u cijelosti odbiti kao neosnovan.

21. U odnosu na navode tužene kako se nalazi u teškom materijalnom stanju, sud ističe kako i uz svo razumijevanje suda za materijalnu situaciju u kojoj se nalazi tužena, isto nije od utjecaja na predmetni postupak jer nije zakonski opravdan razlog za oslobođenje od plaćanja utuženog potraživanja, kao i da odluku o eventualnom oprost ili umanjenju duga kao i odobrenju za obročnu otplatu radi eventualnog mirnog rješenja spora donosi tužitelj, na zahtjev tužene, a ne sud pred kojim je navedeno istaknuto.

22. Odredbom čl. 9. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23, dalje ZOO) propisano je da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njeno ispunjenje, dok je odredbom čl. 342. st. 1. ZOO-a propisano da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti je u savjesno u svemu kako ona glasi.

23. Tužena u smislu čl. 219. st. 1. ZPP-a nije dostavila dokaz da je objavljena na prethodno pojašnjeni propisani način prije ili za vrijeme utuženog razdoblja, niti da je

prigovarala utuženim računima, da je do prijave tužene došlo na neki nezakonit način postupanjem zaposlenika tužitelja, a niti je predložila izvođenje dokaza kojima bi osporila da potpis na prijavi nije njezin, slijedom čega je utvrđeno da je temeljem odredbe čl. 34. st. 1. ZHTR-a u obvezi istu podmiriti.

24. Nadalje odredbama čl. 9. čl. 29. st. 1. i čl. 65. st. 1. ZOO-a propisano je da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njeno ispunjenje, a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje pored glavnice i zatezne kamate.

25. Vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten je od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan ispuniti savjesno u svemu kako ona glasi, pri čemu je irelevantno da li tužena vodi neki drugi postupak koji nije u svezi sa predmetnim postupkom.

26. Slijedom svega navedenog, valjalo odlučiti kao pod toč. I. izreke sukladno odredbi čl. 451. st. 3. ZPP-a.

27. Priloženu dokumentaciju, dakle izvadak iz ovjеровljenih poslovnih knjiga tužitelja, sud u svrhu dokaza prihvaća u cijelosti, obzirom je ista neproturječna i predstavlja vjerodostojnu ispravu sukladno odredbi članka 31. OZ-a kojom je propisano da je vjerodostojna isprava račun, mjenica, ček, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga te time po zakonu ovjеровljena privatna isprava i isprava koja se pod posebnim propisima smatra javnom ispravom uz napomenu kako Ovršnim zakonom nije propisano kako vjerodostojna isprava mora sadržavati pečat i potpis punomoćnika tužitelja, da bi se smatrala vjerodostojnom ispravom, te iz nje utvrđuje osnovanost, visinu i dospijeće potraživanja tužitelja, i to u ukupnom iznosu od 84,96 eura, a kako je utvrđeno da su utuženi računi dospjeli i to račun za studeni 2022. dospijeva 20. studenog 2022., za prosinac 2022. dospijeva 20. prosinca 2022., za siječanj 2023. dospijeva dana 20. siječnja 2023., za veljaču 2023. dospijeva 20. veljače 2023., za ožujak 2023. dospijeva 20. ožujka 2023., za travanj 2023. dospijeva 20. travnja 2023., za svibanj 2023. dospijeva 20. svibnja 2023. te račun za lipanj 2023. dospijeva 20. lipnja 2023., to je osnovano potraživanje tužitelja za isplatom zatezne kamate prvog dana nakon dospijeca kako je isti i zatražio tužbenim zahtjevom, čemu je valjalo udovoljiti, u smislu odredbe članka 29. st. 1. ZOO-a, koji propisuje da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate, obvezati na isplatu predmetnog potraživanja.

28. Stopa zatezne kamate na dosuđeni iznos utvrđena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, te odredbi čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 156/22.) i čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 155/23).

29. Nadalje, sud ističe kako je u točki II. izreke ukinut platni nalog sadržan u citiranom rješenju o ovrsi za nastali ovršni trošak u iznosu od 62,31 eura s pripadajućom kamatom, budući se radi o trošku koji se odnosi upravo na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Kako je protiv rješenja o ovrsi podnesen prigovor, isto nije postalo pravomoćno tako da nema mjesta održavanju na snazi tog troška već se o osnovanosti tog troška odlučuje zajedno s ostalim troškovima nastalim u ovoj parnici u kojoj se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, a zatezna kamata na cjelokupni trošak postupka, teče od donošenja prvostupanjske presude, budući da je visina troška postupka po svojoj visini određena točnim novčanim iznosom tek u trenutku donošenja prvostupanjske presude, pa je tek tada podobno da na trošak postupka teku zatezne kamate, kao sporedno potraživanje.

30. Obzirom se postupak, povodom prigovora tužene protiv rješenja o ovrsi, nastavio kao parnični postupak, to nema mjesta razdvajanju troška postupka na

ovršni i parnični trošak, već o trošku postupka treba odlučiti u skladu s odredbom čl. 154. st. 1. ZPP-a kao da se radi u cijelosti o parničnom postupku, te se tako odluka o trošku postupka temelji na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a kao i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 148/09, 142/12, 108/14, 126/22, 138/23, dalje Tarifa) te prema zatraženom trošku na zapisnik na ročištu 3.4.2026., a sve sukladno vrijednosti predmeta spora od 84,96 eura, pa je tako tužitelju priznat trošak u visini jednokratne nagrade za cjelokupni prvostupanjski postupak sukladno Tbr. 7/9 u iznosu od 100,00 eura uz pripadajući PDV od 25% i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 13,27 eura sukladno Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 118/18, 9/21, 51/23; dalje ZSP), slijedom čega je tužitelju ukupno priznat iznos od 138,27 eura na ime prouzročenih mu troškova ovog postupka, a kako to stoji u toč. III. izreke. Naime, u konkretnom predmetu postupak je započeo kao ovršni na temelju vjerodostojne isprave, povodom kojeg je izjavljen prigovor, slijedom čega je postupak nastavljen kao parnični, sve u okviru istog predmeta i između istih stranaka. S obzirom na navedeno, radi se o jedinstvenoj pravnoj stvari i procesnom kontinuitetu postupka, zbog čega stranke u ovom postupku imaju pravo na jednu (jedinstvenu) nagradu za zastupanje, a ne na zasebne nagrade za ovršni i parnični postupak. Posebno se ističe da se radi o sporu male vrijednosti, slijedom čega bi priznavanje odvojenih nagrada bilo protivno načelu razmjernosti troškova u odnosu na vrijednost predmeta spora.

31. Naime, sud ukazuje kako se pri primjeni zakonskih propisa mora polaziti od temeljne pretpostavke - da je zakonotvorac, normiranjem određene materije, a bez obzira na njene jedinstvene osobitosti, išao za tim, da rezultat primjene propisa ostvari stanovitu legitimnu - razumnu i pravičnu svrhu. Zbog nužno potrebnog suglasja zakona s Ustavom, navedeni interpretativni imperativ izvire iz načela vladavine prava (razumna svrha zakona) i socijalne pravde (pravičnost) kao najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske sukladno odredbi iz čl. 3. Ustava RH (Narodne novine broj 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 41/01 - pročišćeni tekst, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14). Slijedom iznesenoga, situacija u kojoj dužnik podmiruje vjerovniku veći iznos troškova postupka nego je utužena glavnica zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a što bi ovdje bio slučaj, te uzimajući u obzir načelo ekonomičnosti postupka kako je to prethodno navedeno, sud smatra kako bi naplata daljnjih troškova bilo slijedom razumne i pravične svrhe, neprihvatljivo, nepravično i nerazumno, čime je odlučeno kao u točki III. rješenja.

32. Zatezna kamata na trošak određena je sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

Zagreb, 28. svibnja 2026.

Sudac:  
Boška Pavičić

**UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:**

Protiv ove odluke dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pismeno u 3 istovjetna primjerka u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke. Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. Zakona o parničnom postupku i zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. Zakona o parničnom postupku).

**DNA:**

- tužitelju po pun. uz nalog za platež sp na presudu
- tuženoj

U Zagrebu, dana 28. svibnja 2026. godine

Viši sudski savjetnik - specijalist: Lidija Đogaš Batovanja



Broj zapisa: **9-30888-aa28a**

Kontrolni broj: **0f5f2-970a0-876ca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.